

Pozdrav Mons. Dominika Duky OP

vojenský kostel sv. Jana Nepomuckého, zahájení 22. mezinárodní konference hlavních vojenských kaplanů NATO a zemí Partnerství pro mír, Praha, 31. 1. 2011

Vážený pane ministře obrany Vondro, vážený pane náčelníku generálního štábu, armádní generále Picku, vážený předsedo ekumenické rady církví Rumle, Vaše Excellence, vážený pane hlavní kaplane, plukovníku Kozlere, ctění hosté, milí vojenští kaplani, vážení spolubratři v duchovní službě, vážení přátelé židovské a muslimské víry, dámy a pánové.

Vítám vás v našem hlavním městě, vítám vás zde ve stínu katedrály sv. Víta, Václava a Vojtěcha, pro mnoho z vás to není první návštěva Prahy. Proč zmiňuji tento tzv. pražský kostel? Z jednoho důvodu. Je symbolem ještě nerozdělené církve.

Také vy pracujete v duchu ekumenismu, který chce obnovit potřebnou jednotu. Obecně platí přesvědčení, že ekumenismus nejlépe funguje v armádách, snad proto, že jednotu není možná bez vnitřní a vnější kázně. Vaše služba je na výsost důležitá, protože význam armády neztrácí na důležitosti, ale spíše naopak.

Dovolte mi připomenout pár myšlenek:

Mnozí se domnívají, že voják je určen pouze k zabíjení nebo k osudu být zabit. Proč ale od počátku křesťanství, jak ukazuje vystoupení Jana Křtitele v evangeliu, působí křesťanství mezi římskými vojáky a povolání vojáka nebylo nikdy zpochybňováno? Armády vždy zastupovaly státní útvary a byly výtvořem civilizačního úsilí. Čím byla civilizace vyspělejší, tím byla nutnější její obrana. Římsí vojáci, křesťané, měli lví podíl na uznání náboženské svobody císařem Konstantinem Velikým vydáním Milánského ediktu v roce 313.

Voják neplní svou úlohu jenom v přímém boji, ale hlavní úlohou je odstrašování nepřítele před útokem. To bylo především smyslem vojenské služby v minulosti, ale i dnes ve vojenských misích. Zdravotní pomoc, výstavba silnic, ale i obydlí a dalších sítí. To byla náplň činnosti vojenských útvarů od nepaměti. Římsí vojáci, křesťané, nebyli jen bojovníky, ale také manželé a otci rodin. Nebezpečí a těžké podmínky ve vojenských táborech upevňovaly význam rodiny a kladly otázky po smyslu života a smrti. Nejsou obdobné situace ve vašich misích, ve vašich posádkách i dnes?

Prosím vás, buďte oporou vašich vojáků a připravujte je na plný rozvoj vojenské služby tak důležité a naléhavé i dnes v době vnějšího i vnitřního ohrožení. V době, kdy mnozí z vás nenacházejí plné uznání ze strany velké části politické reprezentace a slabost státu je ohrožována anarchií a skupinovými zájmy. I zde hrála a může hrát armáda svoji důležitou roli. Na to pamatují i ústavy většiny vašich států, které zde reprezentujete.

Přeji vám příjemný, zajímavý a mohu-li říci krásný pobyt v naší Praze, která vám nabízí své panoráma, ale i svou krásu, která byla dílem vojevůdců, ale také umělců, kteří vyjádřili dík těm, kteří tuto zem chránili a osvobodili a nabízí vám i příjemné prostředí.

Budte vítání, Bůh vám žehnej.